

DUBŇANSKÉ FARNÍ NOVINY

Jako dárek je přílohou časopis „Milujte se!“ - můj brácha v něm popisuje naši společnou cestu do Izraele...

č. 9 – adventní/vánoční 2017

Smířením dáš krásný dar – nejen tomu druhému, ale i sobě!

Milí přátelé!

Když odpustíme druhým a smíříme se, dáme krásný dar nejen jim, ale i sobě! Snad Vás následující vánoční příběh zaujme tak jako mě (vypráví ho v jedné knize Eduard Martin):

Naše sousedka se kdysi pohádala s našim dědečkem. Vlastně nevím pořádně proč. Vyptávala jsem se

v rodině a nikdo už neví proč... Jen bratr tvrdil, bylo to něco kvůli plotu. Je to dobře nějakých šedesát let. Zvykli jsme si, jak sousedka někoho z nás vidí, otočí se, odejde, nepromluví. Mně to vadilo. Začala jsem sousedku zdravít, i když jsem věděla, že mně, dvacetileté studentce, neodpoví... Neodpovídá ani rodičům...

Prarodičům odpovídat nemůže, ti už dávno zemřeli. A tak se jich ani nemohu zeptat, co se to vlastně před tolika lety stalo, že tady je stále ta – NENÁVIST. Letos jsem si řekla, že s tím skončím, domluvila jsem se s našimi a koupila jsem dárkový koš. A před Vánoci jsem šla za sousedkou. Kdo ví, říkala jsem si, třeba byla v právu, můj dědeček, jak jsem slýchala, byl pěkný pruďas, možná je důvod, aby se zlobila...

Zazvoním. Sousedka vyhlédne. Chvíli se na mě užasle dívá, pak spustí záclonu a já čekám, jestli mi otevře... Nebo aspoň zavolá oknem, co se děje. Nic. Tak jsem šla domů a ten dárkový koš jsem položila na stůl. „Aspoň si pochutnáme my,“ radoval se bratranec, který přijel na Vánoce.

V tom koši byly opravdu dobroty, náramné dobroty...

Já řekla, ať dá ruce pryč, zítra to u sousedky zkusím znovu. Naši se mi smáli.

Druhý den mě sousedka zase pozorovala. Zase neotevřela. Další den jsem vzala košík do třetice a šla zazvonit. A sousedka – vyšla ven.

„Podívejte se,“ říkám, „mě je to hloupé, že se na sebe díváme jako morousi, tak jsme vám tady přinesli něco k Vánocům.“

Ona se na mě dívá. Pak vydá takový divný zvuk. – Uvidíš, teď ti jednu ubalí, říkám si.

Ale ona mi pokynula, abych šla dovnitř. Položila jsem ten košík na stůl v pokoji.

Ona se na mě dívá. Pak mě obejmě. Ta stará paní sousedka mě k sobě přitiskla.

Vánoce nás zvou nejen ke smíření s lidmi, ale i k smíření s Bohem. Využijte této úžasné příležitosti – třeba po mnoha letech! **Předvánoční svatá zpověď** bude v Dubňanech v pondělí 18. 12. od 16 do 18 hodin (zpovídají dva kněží) a ve středu 20. 12. od 16 do 18 hodin (zpovídají čtyři kněží). Po celý rok se zpovídá půl hodiny před téměř každou mší svatou a je možné si domluvit i setkání na faře. Přijďte, prosím... Nejen já, ale Pán Ježíš Vás zve.

JÁ SE PŘI ZPOVĚDI
NEBOJÍM

ZATO JÁ
DNES ANO!

Jako dárek na Vás letos pod stromečkem u betléma v dubňanském kostele čeká knížečka „Krokodýl aneb můžeš růst“. Nejen na obálce je krokodýl – další jsou i na veselých ilustracích v celé knize. Krokodýl je totiž starým symbolem duchovního života. Krokodýli prý rostou po celý život: třicetiletý krokodýl je velký, dožije-li se čtyřicítky, ještě povyroste... Také ten, kdo žije duchovně – tedy žije s Bohem, stále duchovně roste.

O svátcích bude otevřený kostel k prohlídce betléma 25. 12. až 26. 12. od 14 do 17 hodin a 30. 12. až 1. 1. od 14 do 16 hodin.

„Děkuji ti,“ zašeptala.
A rozplakala se. Nevěděla jsem,
co udělat. Rychle jsem se
rozloučila a pospíchala domů.
Za chvíli někdo zvoní.

Sousedka.

Nese košík.

„Á,“ raduje se bratranec, „došlo
jí, že si zadala a nese ty dobroty
zpátky.“

Běžím otevřít – a sousedka
opravdu nese košík, jenomže je
plný jejích zavařenin, kompotů,
nakládané zeleniny.

„Já jen,“ zašeptá plaše, „já jenom
přišla popřát ...“ Nedopověděla.
Zase se rozplakala a odešla.

Od té doby je sousedka naše
nejmilejší „teta“, děti k ní mohou
zaběhnout, kdy chtějí, v kostele
sedává vedle nás, ne na druhé
straně...

Jako by to byla moje babička.

Víte, ono by na světě ubylo tolik
nenávisti... Jenom kdyby si lidé
včas řekli, že ji někdy nejde
odsunout na první pokus...

Někdy je třeba se přemoci,
zkoušet to znovu, znovu...

Cesta smíření... Copak je možné
věřit, že každou cestu vykonáme
jediným krokem?

Jenom jedním jediným krokem?

Jsou cesty, které lze projít

**jediným krokem. Ale je jich
málo...**

**Většinou se cesta skládá
z mnoha kroků...**

*Přeji Vám radost ze smíření
s lidmi i s Bohem. Přeji Vám
požehnané Vánoce a celý nový
rok.*

P. Pavel Zahradníček

farář v Dubňanech

*(můj mobil je 731 402 651, email
pavel@fatym.com)*

Srdečně zveme:

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

Na Štědrý večer 24. prosince 2017 bude mše svatá zvláště pro
rodiče s dětmi v 16:00. Půlnoční mše svatá bude ve 22:30 (se
zpěvem sboru). O slavnosti Narození Páně (Hod Boží vánoční)
25. prosince 2017 bude mše svatá v 7:30 a v 10:30 (se zpěvem
sboru). O svátku svatého Štěpána 26. prosince 2017 bude mše
svatá v 7:30. Všichni jste srdečně zváni!

Tradiční Tříkrálová sbírka
bude 6. 1. 2016.
Děkujeme!

Další pozvání najdete na www.farnostdubnany.cz.

Časy, kdy bude otevřený kostel s betlémem, jsou na první straně těchto farních novin – pod obrázkem krokodýla...

Na závěr jeden vtip (pro zasmání, ale i k zamyšlení):

Malý Pepíček řekne několik
zvlášť peprných nadávek.

Tatínek už mu chce hned jednu
vlepit. Ale pak se zarazí: „Prosím
tě, kdes to slyšel – taková slova?“

„Od Ježíška...“, odpoví syn.

„Ještě buď drzý,“ zlobí se tatínek.

„No opravdu,“ brání se syn.

„Když nám Ježíšek přinášel
stromeček, poslouchal jsem za
dveřmi obýváku. A když v té tmě
zakopl a praštil se do nohy – tak
právě tahle slova říkal!!!“

Nikdy nevíš, čím vychováváš...

